

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2019/20, 30. april 2020, številka 2, letnik IX

Sodobni povodni mož

Kako sta Bibi in Gusti sipala srečo

Gledalci so včasih stali ob igrišču

Ljubo doma, kdor ga ima

Cankarjevo tekmovanje: Slovivor

Proti nasilju

Šolsko leto traja od januarja do božiča

Kraljična ločuje odpadke

Ljubezen je lepa

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2019/20, 30. april 2020, številka 2, letnik IX

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Nika Lapornik, Nika Petrovič, Aida Abazi, Nejc Čepin, Neža Čepin, Rok Pajek, Miha Hrastnik, Nina Videc, Eva Štavn, Tamara Starič, Toni Turnšek, Maks Benedek, Miha Gotar, Martin Ojsteršek, Maja Pungeršek, Erion Rrahmani, Erolt Rrahmani, Roky Bezgovšek, Vesna Vrbovšek, Ema Šolar, Janez Terbovc, Alja Bezgovšek, Ela Sanda

Naslovnica: Jure Šantej

Podlaga strani: Špela Videc

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

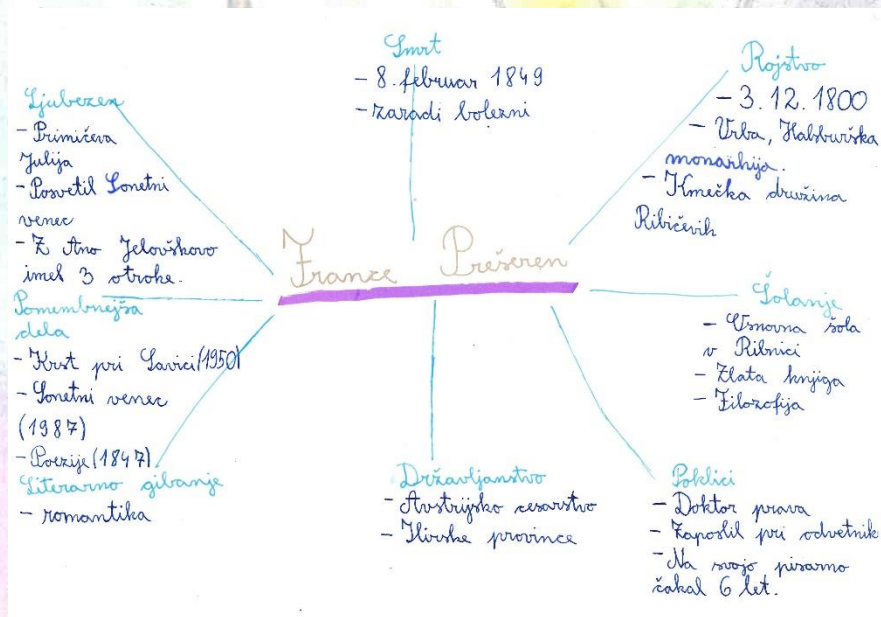

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Sodobni povodni mož

Vsako leto naša šola priredi šolsko proslavo v čast našemu največjemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu. Ponavadi navedemo njegova znana dela in jih recitiramo. Vendar smo letos želeli nekaj spremeniti. Da bi bilo drugače kot ponavadi.

Bila je sreda, približno tri tedne do šolske proslave, ko sta nas zbrala David in Ema. Prišla sta do ideje, da bi lahko uprizorili balado Povodni mož od Franceta Prešerna. S to idejo sta se strinjala tudi ravnatelj in podravnateljica, naša mentorica je bila učiteljica Mojca Povše. Do našega prvega srečanja, ki je bil naslednji torek ob sedmih zjutraj, se je ideja o uprizoritvi še bolj razvila. Vedeli smo, da obstaja tudi modernejša verzija Povodnega moža, in sicer od avtorja Andreja Rozmana – Roze. Zato smo se odločili, da bomo uprizorili originalno in novejšo različico omenjenih balad. Na prvem sestanku smo si razdelili vloge. Tako smo se vsak dan ob sedmih zjutraj dobili v šolski knjižnici in vadili. Res mi je primanjkovalo spanja tista dva tedna.

Vaje so bile še posebej napore, saj nismo česa takšnega nismo delali še nikoli doslej. Igralci so se morali vživeti v vloge, bralci pa smo morali ne samo brati, ampak tudi pripovedovati. Vse je šlo po načrtih, pozabili smo le, da je bil konec januarja. To je pomenilo začetek bolezni. Razsajali so gripe, prehladi ... Ker je tudi pri nas

zbolelo nekaj učencev, smo se pripravljali na proslavo v zelo majhnem številu. Zamenjali smo vloge tik pred zdajci, ker nismo vedeli, kdaj se bodo soigralci pozdravili in prišli nazaj. Tako so bili zadnji štirje dnevi pred proslavo kar naporni. Vadili smo pred poukom, po njem in nekajkrat celo med njim. Čas je zelo hitro tekkel in skoraj bi nas povozil. Morali smo si zrežirati, kako bo vse izgledalo v praksi. Izbrati smo morali pesmi, jih urediti, sestaviti koreografijo ... Obleke za originalno različico Povodnega moža smo si izposodili pri učiteljici Biljani Jošovec. Pri novejši različici smo bili v koraku s sedanjo modo.

Tako smo imeli dvakrat odrsko generalko in že je prišel dan proslave. Bilo je drugače, kot smo si najprej predstavljali, a vendar nas to ni ustavilo. Pred nastopom smo si zaželeli srečo. Ob prihodu na oder smo videli kopico otrok, ki so poslušali in gledali, kaj se zgodilo. Predstavo smo odigrali, tako kot smo si zamislili, vendar nas je premagala tudi rahla trema. Naša mentorica je bila zelo zadovoljna, enako tudi vsi ostali, ki so nam namenjali pozitivne komentarje, pohvale ... Vedeli smo, da je predstava vseč veliko otrokom, saj so jo radovedno spremljali in se tudi krepko nasmejali. Ampak s tem se še ni končal naš Povodni mož, saj smo nastopili še v Podružnični šoli Debno.

Ustvarjanje na takšen malo drugačen način je predstavljalo kar velik zalogaj, saj smo se na začetku vsi malo lovili. Mi je pa bilo zelo všeč, da sem bila del tako pozitivne ekipe, s katero smo naredili šolsko predstavo Povodni mož.

Nika Lapornik

Slovenski kulturni praznik ali Prešernov dan je državni praznik in dela prost dan v Sloveniji. Praznujemo ga vsako leto 8. februarja, in sicer na obletnico smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Na večer pred praznikom je osrednja državna proslava v Cankarjevem domu v Ljubljani, na kateri podelijo nagrade, ki se imenujejo Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada. Dobijo jih lahko umetniki z različnih področij umetnosti.

Nika Petrovič

FOTOREPORTAŽA

Prešernu v čast

Igor Marot

Aida Abazi

AIDA L.B.

OBNOVI BEVKOVIIH POVESTI

Knjiga o Titu

Josip Broz Tito je živel v Kumrovcu v Hrvaškem Zagorju z očetom Franjem, mamo Marijo in enajstimi brati ter sestrami. Imeli so zelo malo posesti, a še to, kar so imeli, je bilo premalo rodovitne zemlje.

Joža si je neko zimo naredil nečke. Ko se je zapeljal čez kamen in jih uničil, je sklenil, da ne bo nikoli več naredil nečk.

Brozovi so imeli doma psa Polaka, ki je bil zelo koristen. Ljubil je otroke, tujce je sovražil, staršem pa ni zaupal. Polaka so enkrat skoraj izgubili, ampak ga niso zaradi otrok.

Jožev prvi učitelj je bil Jure Marković. Vsi so ga imeli radi. Enkrat je moral oditi zaradi zdravstvenih težav. Potem so dobili zelo strogo učiteljico, vsi so jo sovražili.

Jožev prijatelj Peppek je imel mačka, ki je ves čas jedel kunce. To se je dolgo vlečlo, dokler nista ugotovila, da je bil to ta maček. Odpeljala sta ga na pašo, kjer je imel Polak namen, da ga ubije. Polak ga ni ubil, ker je zbežal, ampak si je Peppek potem kupil psa samo za to, da mu maček ne bi več jedel kuncev.

Jožu je mama dala denar, da bi šel na obhajilo v cerkev. Joža in Peppek sta si raje kupila zemlje. Na poti domov ju je ujela nevihta.

Joža je bil avtomehanik. Takrat je zelo rad bral, a ko je nekoč dobil knjigo o Sherlocku Holmesu, jo je ves čas bral. Še v delavnici. Mojster je kregal Joža, Joža je pa kar odšel iz službe, zato je tudi šel prvič v zapor. Mojster je Joža tudi rešil.

Tito je bil na začetku avstrijski vojak. Takrat so ga Avstrijci zaprli, ker je jezikal o vojni. V tej ječi, ki je bila zelo temna, je srečal nekega Nemca, s katerim se je zelo dobro razumel.

Leta 1915 so Tita zaprli v Uralu v Rusiji. Od tam je zbežal, ampak so ga zaprli v drugem kraju. Iz tistega kraja so ga hoteli odpeljati v Ural, ampak jih je Tito pretental. Zbežal je v Srbijo. Tam se je prijavil v rdečo gardo.

Tito je delal v nekem mlinu. V sosednjem mestu je bil pogreb, na katerega je šel. En dan po pogrebu so ljudje s pogreba prišli Titu na dom in ga odpeljali v ječo.

V Trebčah, osem kilometrov od Kumrovca, je živela gospa Javoršček – partizanska mamica. Nekega dne so k njej prišli neznanci in se skrili v spalnico. Celo vojno je tuhtala, kdo so. Na koncu vojne to ni bilo težko izvedeti, ker so o njih govorili vsi.

Tito je dobil dva zelo dobra prijatelja. Slobodana in Slobodanko. Povabil ju je k sebi, ampak je prišel samo Slobodan. Še velikokrat so se srečali.

Med peto ofenzivo niso pustili, da bi prižgali ogenj ali cigareto. Nekdo pa ni vedel, da ga Tito gleda. Prižgal si je cigareto. Tito ga je opozoril in takoj je ugasnil cigareto.

Tito je potoval od mesta do mesta in pozdravljal pionirje. Nekega dne je prišel v Podbrežje v Slovenijo. Pionirji iz Podbrežja so mu zaželeli dobrodošlico. Njihov najboljši učenec se je zelo potrudil. Ko je odšel, so mu avto zasuli z rožami.

Nejc Čepin

Grivarjevi otroci

Nekoč so v Osojnici blizu Borovnice živeli trije otroci – Tinče, Mretka in Blaže – ter njihova starša mama Micka in oče Jernej. Čez čas je mama Micka umrla in oče jo je moral nadomestiti. V Borovnici je našel njeno daljno sorodnico Tono. Blažetu ni bila všeč, ampak čez čas se mu je prikupila. Enkrat je prišel na obisk njen brat Jakob.

Nekega dne se je Jernej prehitro vrnil z dela in zbolel. Nekega dne ga je obiskal Lovre in ga hotel zavesti, da bi mu dal otroke in hišico, ker naj bi Jernej kmalu umrl. Jernej mu ni verjel in ga je odgnal.

Čez nekaj dni je Jernej umrl in Tona ter Tinče sta odšla na pogreb. Lizo je na pogrebu zanimalo vse o družini in ko je omenila Tinčeta, sta se s Tono skregali. Tona je popustila in se odločila, da se odseli. Ko je videla, da prihaja Liza, je odšla. Blaže je šel za njo in ni ga mogla pustiti tam, zato ga je vzela s seboj.

Liza, Lovre in Žefka so prišli do hišice, kjer sta se Žefka in Mretka stepli. Ko je bil Tinče na paši, ga je skrbelo, da si bo Lovre prilastil očetovo uro, zato je šel domov pogledat, ali še visi na steni.

Tinče in Mretka sta ponoči razmišljala, da bosta odšla k Toni. Naredila sta načrt.

Ko sta prišla Tona in Blaže k Jakobu, je Blaže pogrešal Tinčeta, Mretko in dom.

Tinče je vzel uro. Malo se je pozabaval z Žefko, tako da ji je metal kozje bobke. Liza ga je kregala in tako ni smel priti na kosilo. Tinče in Mretka sta se odločila, da pobegneta. Ko sta zašla, sta odšla do prve hiše, kjer jima je dala kmetica hrano. Zaspala sta na tujem kozolcu in zjutraj ju je kmet odpeljal na orožniško postajo. Tam sta odšla pred sodnika.

Liza je opazila izginotje in takoj odšla h Košanu. Mimo je prišel sodni sluga in odpeljal Košana.

Tinče in Mretka sta imela kosilo pri sodniku in takrat jima je Zofka dala knjigo z živalmi ter punčko.

Košan je dobil varuštvo nad otrokoma. Ko so odhajali proti domu, je Tinče mislil na Lizo.

Tona je izvedela za pobeg. Vzela je Blažeta, Liza je vzela Žefko in obe sta odhiteli h Košanu. Tona in Blaže ter Tinče in Mretka so si stekli v objem. Vsi so imeli pojedino pri Košanu. Zvečer so si pripovedovali dogodivščine.

Ko je Košan prišel na obisk, je povedal, da morata Tinče in Mretka na delo. Zvečer sta pakirala za odhod na delo. Tona ju je pospremila do razpotja. Takrat so se poslovili in razšli.

Neža Čepin

Risba: Rok Pajek

ZGODBA

Robinzon

Ali veste, o čem bom pisal v tej posebni zgodbi? Mislite, da o knjigi Robinzon Crusoe? V tem primeru se motite. Pisal bom o mladi mucki, ki je že veliko preživela.

Njena mama je skotila tri majhne in popolne mladiče. Najbolj mi je bila vseč tigrasta mucka. Muce so pile mleko mame muce. Mama je nosila samo dve muc. Robinzon je ostal sam. Zasmilil se mi je. A na žalost nisem dojel, da ga je mama muca pustila. Če nekaj časa je začel glasno mijavkati. Veliko sem bil z njim. Naslednji dan ga nisem več slišal mijavkati. Odšel sem ga pogledat in sem ga našel v mrzli luži in bil je že skoraj mrtev. Odnese sem ga domov in ga oskrbel.

Muc je bil v zelo slabem stanju. Bil je podhlajen. Položil sem ga na termofofor in bilo mu je bolje. Mijavkati ni mogel, le rahlo je stokal. Zelo se mi je zasmilil. Medtem ko sem ga opazoval, sem se domislil, kako bi ga ohranil pri življenju. Vzel sem mamine stekleničke s kapalko. Muc je začel piti mleko. Zelo hitro se je okrepcal.

Na vsakih petnajst minut sem mu dajal piti mleko na kapalko. Mama muca ni imela več mleka.

Robinzona sem rešil, ampak smo šele na začetku. Čez štiri dni je že hodil naokoli. Gledal je, kako se

pripravlja hrana. Pri štedilniku je naredilo puh in plin mu je zasmodil brke. Puh in zelo je zasmrdelo. Brki so se mu začeli kodrati in izgledal je kot Einstein. Imel je zelo majhne in občutljive. Najprej je imel bele brke, potem črne. Na srečo so mu izpadli in mu čez nekaj tednov zrasli novi.

Čez nekaj dni, ko sem prišel domov, je bil Robinzon zelo miren. Ni se želel igrati z menoj. Glavo je obračal nazaj. Ni mijavkal in ni hodil. Bil je zelo slaboten. Z mamico sva se odločila, da mora k veterinarju. Prvič se je peljal v avtu, a ker je bil tako slab, ga ni bilo strah. Star je bil tri tedne. Zdravnica ga je pregledala: poslušala mu je srce, gledala v ušesa, premikala celo telo, izmerila temperaturo telesa in ugotovila, da ni odporen, ker nima mame muce. Najbolj me je presenetila ugotovitev, da je muc muca. Odločil sem se, da ji bo še najprej ime Robinzon. Zdravnica ji je dala injekcijo za odpornost. Povedala je, da je več možnosti, da ne bo preživela, ker je zelo mlada in brez mačjega mleka. Dajati ji moram mačje mleko za mlade muc. Zelo me je skrbelo zanjo. Zdaj živi kot muca Robinzonka in čaka jo še veliko zanimivih prigod.

Miha Hrastnik

Risba: Nina Videc

Želje

Ljudje si radi veliko zaželimo,
če se potrudimo, to tudi dobimo.

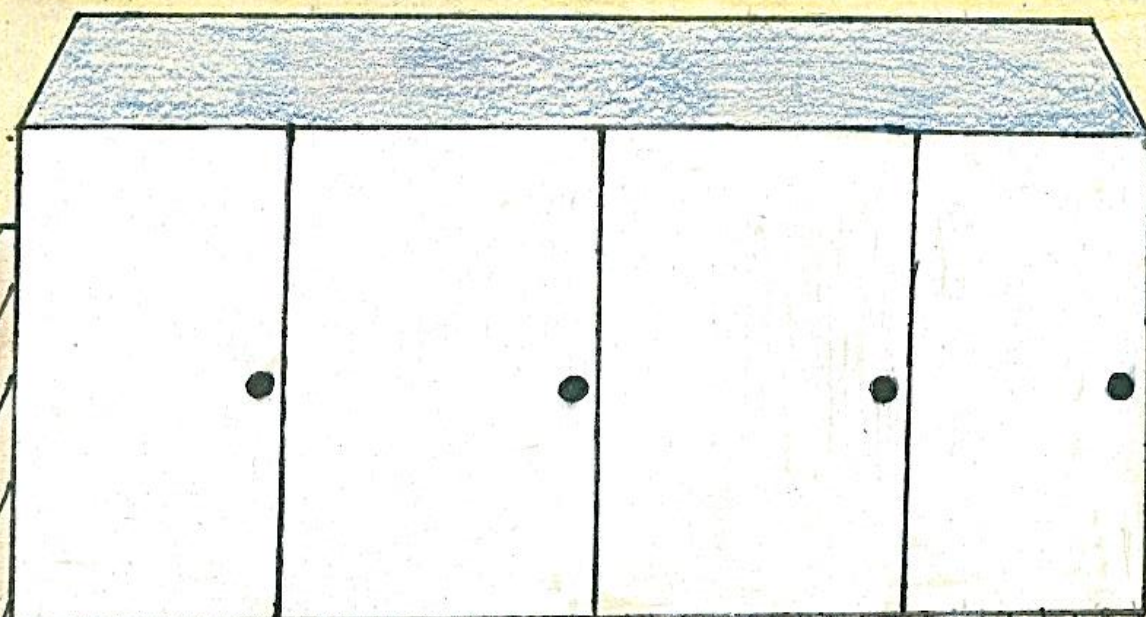
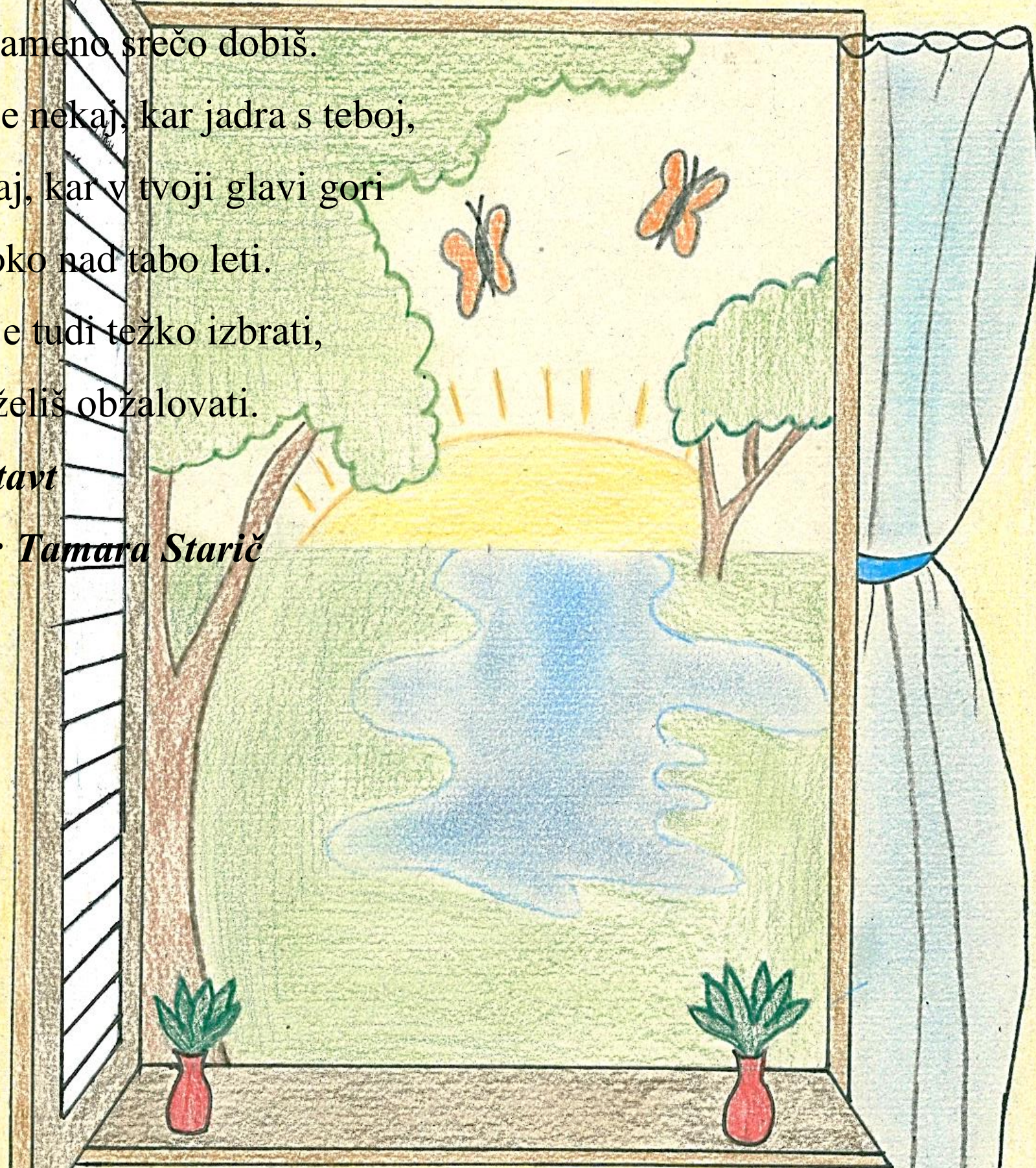
Najlepše je, ko željo podariš,
saj v zameno srečo dobiš.

Želja je nekaj, kar jadra s teboj,
je nekaj, kar v tvoji glavi gori
in visoko nad tabo leti.

Željo je tudi težko izbrati,
če ne želiš obžalovati.

Eva Štavič

Risba: Tamara Starič

ŠOLSKA KNJIŽNICA

»Kako sta Bibi in Gusti sipala srečo«

Tretje srečanje z otroki iz debrskega vrtca je bilo 11. decembra 2019. Decembrsko srečanje že tradicionalno organiziramo v avli vrtca, ki je bila tudi tokrat praznično okrašena z novoletno jelko, lučkami, simboli sreče ...

Otrokom sem za začetek prebrala rusko ljudsko pesmico Snežna hišica. Pogovarjali smo se o tem, ali težko čakajo prvi sneg, kaj vse bodo lahko na snegu počeli ... Sledilo je branje pravljice Kako sta Bibi in Gusti sipala srečo, ki so jo otroci zbrano poslušali. Glavna junaka pravljice sta pujska Bibi in Gusti, ki se z velikim cekarjem odpravita sipat srečo. Ta v obliki mnogih puhasto mehkih snežink začne padati z neba in najbolj

osreči otroke. Ob ilustracijah so otroci odgovarjali na vprašanja, ki sem jim jih zastavila. Nato smo se pogovarjali o tem, kaj je zanje sreča, kdaj smo srečni, katere simbole za srečo poznajo ...

Za zaključek našega prijetnega druženja je pevski zborček zapel Sankaško in zaželeli smo si, da bi nas osrečile prve snežinke vsaj za praznične dneve.

Lidija Toplišek

Na snegu se smučamo, delamo snežake in angelčke. Angelčke narediš tako, da se uležeš in mahaš z rokami in nogami. (Ana)

V igralnici imamo simbole sreče: prašičke, deteljice in dimnikarčke. (Maks)

Če bo sneg in bosta mami in ati prosta, bomo šli smučat. (Ana)

Kadar se smejimo, smo srečni in veseli. (Anže)

Srečni smo, kadar smo zdravi. (Lea, skupina Mavrica)

Pujsek je dobil buško, ko je padel na ledu. (Lea, skupina Mavrica)

NOGOMET

Gledalci so včasih stali ob igrišču

Nogomet je moštvena igra. Med tekmo je na igrišču enajst igralcev v posamezni ekipi. Sodijo trije sodniki, eden glavni in dva stranska. Nogomet je najpopularnejši šport na svetu.

Nogometna obutev so bili nekoč zelo težki delovni čevlji iz usnja. Spredaj so imeli jekleno kapico, na podplatu pa je bilo šest kovinskih čepkov. Danes so nogometni čevlji veliko lažji. Na podplatu imajo kovinske ali plastične čepke – krampone. Izdelani so iz različnih materialov in so raznobarvni.

Vse nogometne žoge so bile nekoč rjave IN izdelane iz usnja. Na eni strani so bile zašite. Danes so žoge različnih barv. Narejene so iz usnja in pene.

Dresi so imeli nekoč zelo kratke hlače, majice so morali imeti igralci zatlačene v hlače. Na majicah niso imeli napisanih imen. Danes so kratke hlače malo daljše, vsi igralci pa imajo na majicah napisane svoje priimke ali imena.

Nekoč ni bilo velikih stadionov. Imeli so manjše tribune ob igrišču ali jih sploh ni bilo in so gledalci stali ob igrišču. Število gledalcev je bilo manjše. Danes so nogometni stadioni zelo veliki. Na nekatere lahko pride več kot 70 tisoč gledalcev.

Nekaj najbolj znanih nekdanjih nogometašev: Pelé (razglašen za najboljšega nogometaša vseh časov), Ronaldinho, Roberto Carlos, Rivaldo, Zinedine Zidane, Diego Maradona ...

Najboljši nogometaši danes: Cristiano Ronaldo, Lionel Messi, Toni Kroos, Neymar Jr., Kylian Mbappe, Luka Modrić ...

Toni Turnšek

HIŠE

Ljubo doma, kdor ga ima

Ljudje so nekoč kuhali v črni kuhinji. Kuhinja je bila črna zaradi saj in zato, ker niso imeli dimnikov, da bi dim uhajal. Jedli in spali so v eni sobi. Hiša je bila zgrajena iz ječmena, rži, slame, kamenja, lesa in blata. Hrano so shranjevali v shrambi ali »špajzi«. V njej so shranjevali marmelade, vložena živila, sadje, zelenjavo, klobase ...

V današnjih kuhinjah imamo hladilnik, ki služi namesto shrambe, mikrovalovno pečico za segrevanje hladnih živil, pečico za taljenje in pečenje živil, štedilnik, na katerem lahko cvremo, pečemo, kuhamo, dušimo ..., ter kuhinjski pult, na katerem pripravimo živila za pečenje, kuhanje, dušenje, cvrenje ...

V nekaterih hišah imajo otroci vsak svojo spalnico, starši imajo skupno spalnico, kuhinjo, dnevno sobo, v kateri so sedežna garnitura, televizija, miza, preproga, luč in kakšna okrasna Današnje hiše so zgrajene iz lesa, opeke, betona in strešnikov. Nekateri imajo zunaj žar za piknike, teraso, kjer jedo s prijatelji ali z družino, ležalnike ob bazenu, da nadzorujejo otroke ali da se sončijo.

rastlina. V kopalnici so tuš kabina ali kopalna kad, školjka in umivalnik.

Premožnejši športniki si lahko privoščijo telovadnico ali po angleško fitness, zato da lahko vzdržujejo svoje mišice. Če imajo radi igrice, imajo tudi »gaming room« ali igralnico, v kateri so zaslon, računalnik ali igralna konzola (PlayStation, Xbox,...), kamera, luč, tipkovnica ali daljinec za igralno konzolo, mikrofoni in »gaming« stol. Potem imajo še jedilnico.

Športniki imajo tudi igrišče za svoj šport, na primer odbojkarji za odbojko, nogometaši nogometno, košarkarji košarkarsko ... Ponekod imajo tudi trampoline za svoje otroke.

Nejc Čepin

CANKARJEVO TEKOVANJE

Slovivor

Na letošnjem šolskem tekmovanju za Cankarjevo tekmovanje sta bila še posebej uspešna devetošolec Maks Benedek in osmošolec Svit Nemeč, ki sta se uvrstila na območno tekmovanje. Tokrat objavljamo Maksov spis.

V knjigi *Preživetje* spoznamo Simona, športnika z veliko prihodnostjo, ki jo uniči prometna nesreča. Po tem dogodku Simon ni več enak, postane samotar in ves svoj čas preživi za knjigami in računalnikom, raziskujoč naravo. To ima po mami, ki je učiteljica naravoslovja in ima rada naravo.

V prvem odlomku vidimo Anino paranojo po sinovi nesreči. To se mi zdi zelo realno, saj si ne morem predstavljati, kako bi bilo, če bi se to zgodilo komu mojih bližnjih. Ana je pred tem živel za nekakšnim zidom megle. Mislila je, da se ji ničesar ne more zgoditi in da je popolnoma neranljiva. A ta mehurček, to meglo je odpihnilo takoj, ko je izvedela za sinovo nesrečo.

Boji se, da se bo zgodilo kaj podobnega in da sina ne bo videla nikoli več. Zelo je zaščitniška in ima veliko vlogo v sinovem življenju. Če bi lahko, bi mu pomagala pri vsakem koraku in ga ne bi nikoli izpustila izpred oči.

Tu se vidi, da tudi pisatelj to razume, saj ima tudi sam dve hčerki in ženo. Rodil se je 9. decembra 1958 v Celju. Študiral je pravo in pred tem hodil tudi na gimnazijo. Napisal je kar nekaj del – njegov *Gimnazijec* je celo dobil nagrado

večernica. Poleg tega je napisal *Modro vrtnico*, *Odvetnika* in *Preživetje*, ki je bilo tudi nominirano za omenjeno nagrado.

Ana se trudi biti zaščitniška, a Simon ima tudi očeta Janeza, ki ima drugačen pristop. On poskuša sinu pustiti, naj sam opravi to pot, saj verjame, da je to pravi način. Zdi se mi, da je Ana kot mama preveč zaščitniška, saj bi ga lahko s tem preveč omejila, zato je dobro, da ima Simon očeta, ki bolj razume fantovski svet in pravila tekmovanja v njem.

Med pomembnejšimi dogodki v knjigi je tisti, ko Simon spozna sošolko Petro. Poznal jo je sicer že prej, a se ni nikoli zanimal zanjo. Ko se žrtvuje zanjo in se namesto nje javi, ga sošolci spoznajo v čisto novi luči. Ne vidijo ga več kot tihega samotarja, temveč kot samozavestnega fanta z odličnim nastopom. Zaradi tega se še bolj zbliža z razredom in s Petro. Po končanem pouku ga ta povabi na sok in ko se že hoče opravičiti zaradi treninga, ugotovi, da ne bo nikoli več treniral. Ne bo več napetosti pred štartom in hitrega bitja srca. Nikoli več ne bo glavni, zmagovalec ...

To je tudi tema, ki je vredna razmišljanja, saj je Simon s tistim enim trkom, z eno Marjanovo

napako izgubil vse, kar je imel. Zato si ves čas želi stran od sedanjosti. Nazaj v čas, ko je še lahko smučal. To je glavni motiv knjige. Osrednji razlog za preizkus v gozdu. Čeprav je med njim trpel zaradi lakote, napada divje svinje in medveda, požara na koncu ... A kljub temu je dobro, da je izziv sprejel, saj bi se lahko sicer njegovo življenje drugače končalo. In predvsem prej, kot bi si njegovi svojci želeli.

Ta knjiga je zelo čustvena in namenjena predvsem najstnikom, zato je mladinski roman. Zaradi napete pustolovščine in Janjine ugrabitve je tudi pustolovsko-kriminalna zgodba. Gre tudi za razvojni roma, saj so dogodki zapisani v vrstnem redu, kot se zgodijo.

Ko Simon ugotovi, da nima nobenega izgovora več, sprejme povabilo na sok. Čeprav je Petra najmanjša v razredu, jo Simon začne spoštovati, ko ga povabi na sok, saj ga ni povabila še nobena sošolka iz njegovega razreda. Tu se vidi Simonova velika odrinjenost od sošolcev, saj je leto starejši od njih, ker mu je poškodba preprečila nadaljevanje šolanja. Petra predstavlja enega pomembnejših likov v knjigi, saj Simonu smučanje nikoli ni pustilo časa za karkoli drugega, zato je bil po poškodbi željan še kakšne druge izkušnje.

V drugem odlomku vidimo, kako se Petra dojema. Ne misli, da je ničvredna in slaba, a tudi za najboljšo se nima. Vidi, kako dobri so drugi. Obkrožajo jo Rusi, Japonci, Korejci in Američani, a ona trdno ve, kaj hoče, in se ne vda, ne vrže

puške v koruzo. Mislim, da Simon to prepozna, da ve, kakšen je ta občutek. Imeti cilj, točno vedeti, kam, zakaj, kje, kdaj ... Ker ga je zaradi nesreče izgubil, ga hoče spet najti, zato ga Petra še bolj privlači.

Ko Simon že ve za preizkus v naravi, spet sreča Petro, tokrat na poti s prijateljicama v kino. In takrat se zgodi prelomnica, ko se Petra raje odloči za Simona in zvezdnato nebo kot za prijateljici in filmsko platno.

Tretji odlomek za razliko od drugih dveh govori o ugrabitvi in preizkusu. Knjigo bi lahko razdelili na tri dele. Simonovo življenje po nesreči, preživetje v naravi in ugrabitev. Prvi del je res čustven in nam dovoli, da spoznamo Simona in njegove travme. Drugi del ni tako presenetljiv kot prvi in tretji. Zabaven je prvih nekaj poglavij, potem postane dolgočasen in razvlečen. Tretji del udari od nikoder. Knjiga naj bi govorila o fantu, ki premaga svoje travme, ampak ... Od nikoder se pojavi ugrabitev. To mi je zelo všeč, saj res preseneti.

Janja je po mojem mnenju celo bolj pomembna oseba od Petre, saj omogoči Simonu nekaj še neizkušenega. Pomoč osebi, ki ga rabi. Do nesreče je smučal le zase, po nesreči je dobil pomoč. A nikoli doslej je ni nudil. Zdaj je dobil to priložnost. Ko Simon ugotovi, da deklica beži pred ugrabitelji, ji kljub nevarnosti sklone pomagati. In ko jo reši, se končno otrese svojih travm, tudi oče ga končno spet vidi kot zmagovalca.

Maks Benedek

DAN DEJAVNOSTI

Proti nasilju

Dan dejavnosti 31. januarja je imel dva dela. Najprej smo si osmi razredi ogledali film Čudo.

Govori o dečku, ki hodi v peti razred in izgleda zelo drugače od svojih vrstnikov; po svojem rojstvu je namreč preživel veliko operacij. Na koncu filma postane zelo priljubljen.

Po ogledu filma je sledil pogovor o nasilju. Pogovarjali smo se s šolsko pedagoginjo, socialno delavko in policistom. Govorili smo o nasilju vseh vrst, kaj storiti, če si žrtev nasilja, in kam se zateči pred nasiljem.

Potek dneva mi je bil všeč.

Miha Gotar

MARTIN OJSTERŠEK

MALI MEDO

MEDO, MEDO, MALI MEDO

ALI IMAŠ POLNO SKLEDO?

MEDO MALI KOSMATINEC

ALI GREŠ Z MENOJ V VRTINEC?

SINJI MEDO KAM BEŽIŠ?

SINJI MEDO KAM HITIŠ?

RAD ODŠEL BI JAZ S TEBOJ,

VZEMI ME S SEBOJ!

SKUPAJ SE BOVA IGRALA,

SKUPAJ BOVA SE VOZILA,

SKUPAJ BAVA ŠLA V KINO,

SKUPAJ SE BOVA IMELA FINO.

MEDVEDEK RAD TE IMAM,

KO SE ZABAVAVA IN IGRAVA.

MALI MEDO NIKOMUR TE NE DAM,

SAJ SI MEDVEDEK MOJ, MOJ.

UČENCI 1.A in UČITELJICA LIDIJA

ONIS

Šolsko leto traja od januarja do božiča

Učenci oddelka z nižjim izobrazbenim standardom so 3. marca letos s pomočjo Skypa intervjuvali učitelja Dušana, ki živi in poučuje v Avstraliji. Pri nas je bila ura devet zjutraj, v Avstraliji pa sedem zvečer.

Koliko let že živite v Avstraliji?

V Avstraliji živim od leta 2006, torej več kot trinajst let.

Kako to, da ste se odločili za Avstralijo?

V Sloveniji sem študiral geografijo in japonsščino. Eno leto sem bil na Japonskem, vmes sem obiskal teto v Avstraliji in ker so mi bili všeč pokrajina in ljudje, sem se odločil, da bom poskusil živeti v Avstraliji.

Kje in kaj poučujete?

Živim v bližini Melbourn. Poučujem v šoli, učim japonsščino.

Kateri jezik govorite v šoli?

V šoli uporabljamo angleščino, a tudi japonsščino, francoščino in druge jezike.

Kako izgleda dan učenca v šoli?

Učenci pridejo v šolo deset minut pred začetkom pouka. Ob 8.50 se začne pouk. V razred ne nosijo nahrbtnikov, ampak samo zvezke in peresnice za naslednji dve uri. Ostalo pustijo v omarici. Ob

10.30 je odmor. Sledita dve uri. Kosilo je ob pol enih. Pouk se konča ob 15.15. Vsi učenci nosijo šolske uniforme. Šolsko leto se je pri nas šele dobro začelo (konec januarja), končalo se bo pred božičem. Imamo štiri konference. Nihče ne ponavlja razreda, imamo opisne ocene. Učence, ki živijo v zelo oddaljenih krajih, učitelji poučujejo s pomočjo spleta.

Ali je v Avstraliji veliko šol?

Da. Manjše šole imajo tristo učencev, večje približno 1200.

Koliko učencev je v razredu?

V razredu je največ 25 učencev.

Katere so značilne živali za Avstralijo?

Kenguru, koala, vombat, beli kakadu, papige, avstralska sraka, kače, pajki in veliko vrst ptičev.

Katere živali so pri vas že skoraj izumrle?

Veliko živali, ki živijo v Avstraliji, je ogroženih, med njimi tudi koale.

Ali ste že videli koalo, morskega psa, krokodila v živo?

Koalo da, morskega psa ne, krokodila sem pa zgrešil za pol ure (menda se je sprehajal po plaži, ki sem jo obiskal).

Ali imate v šoli kakšno žival?

Morske ribe v akvariju, plazilca in posebno redko podvodno žival.

Koliko stopinj je trenutno pri vas?

22 stopinj Celzija. Tako je že skoraj cel februar, letos imamo hladno poletje.

Ali je bil tudi blizu vašega mesta požar?

Od novembra smo imeli požare, vendar ga pri nas v okolici ni bilo, se je pa vil gost dim in je bilo vse v megli zaradi njega.

So pri vas tudi potresi?

Potresi so redki, sem pa doživel potrese na Japonskem z večjo magnitudo. Televizija in hladilnik sta plesala po stanovanju. Bilo me je strah, medtem ko so Japonci to mirno prenesli.

Kakšna je tipična avstralska hrana?

Avstralija nima tipične hrane, imajo pa ljudje radi pečeno hrano na žaru. Jedo tudi meso kenguruja

in gosnice. Drugače je tukaj veliko indijske, kitajske in italijanske hrane.

Ali pogrešate slovensko hrano?

Ne, ker imam tukaj teto, a tudi sam si pripravim kaj slovenskega.

Kaj radi počnete v Avstraliji?

Pozimi grem rad smučat, saj pogrešam sneg. Poleti obiščem različne plaže in se družim s prijatelji. Rad tudi dobro jem.

Ima Avstralija kakšnega znanega nogometaša ali košarkarja?

V Avstraliji nimamo takšnega nogometa kot pri vas, ampak imamo avstralski nogomet, ki je mešanica ameriškega in evropskega. Znan avstralski košarkar, ki igra v NBA, je Andrew Bogut.

Ali pridete tudi kdaj v Slovenijo?

Vsake dve do tri leta. V Sloveniji imam starše in sorodnike, ki jih potem obiščem.

Koliko traja let do Slovenije?

V najboljšem primeru 24 ur, sem pa potoval tudi že 40 ur.

Maja Pungeršek, Erion in Erolt Rrahmani in Roky Bezgovšek

EKOLOGIJA

Kraljična ločuje odpadke

Nekoč je za devetimi gorami in devetimi vodami živela čista kraljična, ki je bila zelo urejena in uglajena.

Ljubila je svet in želela si je, da bi imela princa, ki bi jo podpiral pri tem. Vsi so se hoteli poročiti z njo, saj je bila prelepa. A ona pač ni hotela vseh. Nekega dne je na grad prišel vojak in čista kraljična se je poročila z njim, čez nekaj dni pa je prišel kralj. Sovražil je čistočo in raje je imel, da je vse umazano. Smeti je metal kar po tleh in sovražil je hčerino čistočo in skrb za naš planet. Nekega dne je imela čista kraljična dovolj in rekla mu je, naj začne reciklirati odpadke. A kralj je ni ubogal, nekega dne je začela pospravljati sobo

svojega očeta, a ko je prišel domov, je pobesnel.. Vse je spet razmetal. Čez približno teden ga čistoča ni več motila. Iz Madrida je prišla kraljica prav navdušena, da je začel pospravljati in ločevati. Kraljična jima je v spalnici pripravila koše za ločevanje odpadkov. Isti dan je ugotovila, da vojak sploh ni vojak in počutila se je izdano. Potem je spoznala drugega princa – ljubezen na prvi pogled. Vsako noč sta skupaj ločevala odpadke.

Vesna Vrbovšek

OPIS DRŽAVE

Francija

Francija oziroma uradno Francoska republika je država, ki se razprostira od Sredozemskega morja do Rokavskega preliva in Severnega morja ter do Rena do Atlantskega oceana. Meji z Belgijo, Luksemburgom in Nemčijo na severovzhodu, s Švico in z Italijo na vzhodu ter z Andoro in s Španijo na jugu. Francija obsega kar 643.801 kvadratnih kilometrov in ima skupno malo več kot 67 milijona prebivalcev, ki govorijo francoščino, ki spada med romanske jezike. Njeno glavno mesto je Pariz, ki je tudi največje mesto v državi in glavno kulturno ter trgovsko središče. Francija ima tudi več časovnih pasov kot katerakoli druga država, skupaj 12.

Med železno dobo so se na območju današnje Francije naselili Galci, keltsko ljudstvo. Rim je območje prizidal leta 51 pred našim štetjem in ga obdržal do prihoda nemških Frankov leta 476, ki so tvorili kraljestvo Francija. Verdunska pogodba iz leta 843 je Francijo razdelila na Vzhodno Francijo, Srednjo Francijo in Zahodno Francijo. Zahodna Francija, ki je leta 987 postala Francosko kraljestvo, je v poznem srednjem veku postala pomembna evropska sila po zmagi v stoletni vojni (1337–1453). V obdobju renesanse je francoska

evropska kultura, politična in vojaška sila. V poznem 18. stoletju je francoska revolucija strmoglavila absolutno monarhijo in ustanovila eno najzgodnejših republik moderne zgodovine.

V 19. stoletju je oblast prevzel Napoleon in ustanovil prvo francosko cesarstvo. Po razpadu cesarstva je Francija pretrpela burno nasledstvo vlad, ki se je končalo z ustanovitvijo francoske tretje republike leta 1870. Francija je bila pomembna udeleženka v prvi svetovni vojni, iz katere je izšla kot zmagovalka. Po osamosvojitvi leta 1944 je bila med alžirsko vojno ustanovljena četrta republika, ki je bila kasneje razpuščena. Peta republika, ki jo je vodil Charles de Gaulle, je bila ustanovljena leta 1958 in obstaja še danes.

Francija je že dolgo svetovno središče umetnosti, znanosti in filozofije. Je vodilna turistična destinacija, ki letno sprejme približno 83 milijonov tujih obiskovalcev. Francija je razvita država s šestim največjim svetovnim gospodarstvom. Na področju proizvodov je znana predvsem po vinih in šampanjcih.

Največje turistične zanimivosti so muzej Louvre, Disneyland in Eifflov stolp. To vse je v Parizu, ki na leto dobi kar 40 milijonov turistov. Prav tako Francija uspešno nastopa na mednarodnih lestvicah izobraževanja, zdravstva, pričakovane življenjske dobe in človekovega razvoja. Je vodilna država članica Evropske.

kultura cvetela in ustanovljen je bil globalni kolonialni imperij. V 16. stoletju so vladale verske državljanske vojne med katoličani in protestanti. Francija je v 17. stoletju postala prevladujoča

Ema Šolar

Foto: wikipedia.org

Francija se med drugim ponaša s celo vrsto znanih literarnih ustvarjalcev – Victor Hugo, Honore de Balzac, Marcel Proust, Emile Zola, Gustave Flaubert, Moliere, Alber Camus ...

PŠ ŠENTRUPERT

Ljubezen je lepa ...

V osnovni šoli v Šentrupertu so bili tudi letos dnevi v februarju obkroženi s srčki.

Učenci so pri podaljšanem bivanju izdelovali najrazličnejše srčke, voščilnice ter risbice in slike na temo dneva ljubezni oziroma valentinovega. Prav tako smo izdelali nabiralnik za Valentinovo pošto, v katerega so nato dajali prijateljska in tudi ljubezenska sporočila. Ta nabiralnik se je kmalu napolnil in ko je napočil težko pričakovan dan,

14. februar, je Valentinov poštar ta sporočila razdelil naslovnikom. Veselje otrok ob prejemanju pošte in branju sporočil je bilo nepopisno. Obkroženi smo bili s prijateljskimi objemi.

Naše sporočilo se glasi: Imejmo se radi prav vse dni!

*Ljubezen lepa je, ko se rodi,
še posebej tista iz otroških dni.
Če nekoga rad imaš,
prav je, da mu to priznaš.
Simpatijo med nami marsikdo ima,
nekaj pa jih to sramežljivo skriva.
Le ljubezen med nami naj živi,
saj svet ob njej še lepši se nam zdi.*

Katja Križan

Pleši, pleši, črni kos

Ljudska – nadaljevanje

Zakaj je v vodo skočil?

Da umil bi se.

Zakaj umil bi se?

Ker umazan je bil.

Zakaj pa je bil umazan?

Ker takšno delo ima.

Kakšno delo pa ima?

Umazano ima delo.

Potem se vsak dan umije?

Da, vsak dan v vodo skoči in si glavo zmoči.

Janez Terbovc

Izdelek: Alja Bezgovšek

Golji ples
Meta Rainer
Moje nadaljevanje pesmi

Naj vam povem
še enkrat, če smem.
Ž mano plesala boš tako,
da se gostje začudijo zelo.
Kot ukročen orkan,
da rardi še vražji goban.

Ela Landa, 5.a,
PŠ DEBRO